

פרידה מתברה טובה / פלור לוסטיג

דברים בהלוויה

שריתה יקרה!

הלב עוד לא מעכל שאת כבר איננה והדמעות חונקות את הגרון.
היית בשבילי כמו אמא - הפנים הראשונות שקיבלו אותי בעין השופט.
42 שנה של אכפתיות ואהבה. תמיד היית שם בשבילי לשיחה, לעצה ולכל עזרה.
דניאל אהבה לשחק איתך.

בכל יום שישי, אחרי ארוחת ערב, היינו באים לבקר, לפטפט ולשחק.
עברתם הרבה בחיים והיית תמיד חזקה ואופטימית, רואה רק את חצי הכוס המלאה.
כשהקורונה הגיעה היה מאוד קשה, באנו לבקר מהמרפסת עם מסכות,
ולא היה ממש כיף, אבל לפגוש אותך ואת פיליפ תמיד היה מרגש ומעניין.
נוחי על משכבך בשלום.
נזכור אותך לעד.

ארז ופלור

